

HOOOP CUMBURLOOP

6

KASLAR SAKIZ GİBİ

16

CAMDAN BAKAN DA KİM?

27

ALTIN AYAKLAR GOL GOL GOL!

35

KRAMPONLARIN BÜYÜK SIRRI

43

**YAPABİLECEĞİNE İNAN
VE İÇİNDEKİ İNANCA GÜVEN**

51

**BU KİTAPTA GEÇEN BAZI
KELİMELERİN ANLAMLARINI
MERAK EDİYORSAN...**

61

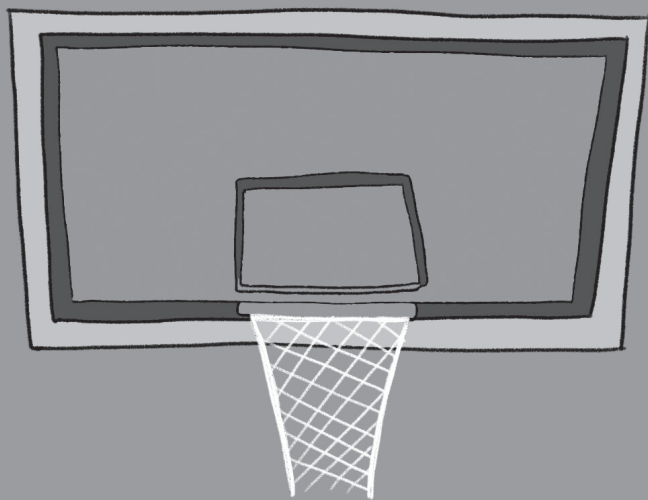

Çocuklar spor salonunda turnuva öncesi son antrenmanlarını yapıyorlardı. Mehmet Öğretmen, çocukların hem beden eğitimi öğretmenleri hem de antrenörleriydi. Mehmet Öğretmen için futboldaki **EN ÖNEMLİ ŞEY DİSİPLİNDİ**. Ona göre bir futbolcu, asla yeterince ısınmadan maça çıkmamalıydı. Öğretmen “Isınma zamanı!” dediğinde tüm öğrencilerinin yüzü düşerdi. Çünkü çocuklar bir an önce toplarını ağılara gönderebilmek için **CAN ATARLARDI**.

Bu yüzden her zaman “Maçlara da tıpkı sınavlara hazırlandığınız gibi hazırlanacaksınız çocuklar,” derdi Mehmet Öğretmen. “Yaptığınız tekrarları, futboldaki ısınma ve esneme hareketleri gibi düşünün.

**İdmanlı olduğunuzda üstesinden
gelemeyeceğiniz hiçbir şey olamaz.
Hem sınavda hem de futbolda!”**

Mehmet Öğretmen ısınmaya hazırlanan çocuklara seslendi:

“Evet çocuklar! Şimdi salonun etrafında on tur tempolu koşu yapıyoruz. Sonrasında her zamanki gibi yan koşu ve geri koşu yapacağız. **HADI BAKALIM! TEM-PO!**” diyerek alkış yaptı ve Altın Ayaklar takımı heyecanla ısınma hareketlerine başladı.

Deniz, gülümseyerek yavaşça Ali'ye doğru eğildi ve “Bugün nerede yapalım koşumuzu?” dedi.

Ali, “Şöyle yemyeşil bir orman havası hiç fena olmaz ha, ne dersin? Hatta bu orman da **DENİZ KİYISIN-DA OLSUN**” dedi gözlerini kapatarak.

İkisinin de bir an yüzünü gülümseme aldı.

**Bu iki kafadarın, istedikleri
zaman diledikleri yere
gidebilecek kadar geniş
bir hayal gücü vardı.**

Altın Ayaklar’ın koşuları bitti ve esneme hareketlerine geçtiler. Çocuklar önce sağ dizlerini, sonra da sol dizlerini sırayla göğüs hizalarına kadar çektiler. Dizler esnedikten

sonra da ellerini arkalarına doğru uzattılar ve ayak uçlarını kavradılar. Bacaklarını esnetmek için ayak topuklarını bellerine değdirmeleri gerekiyordu. Deniz, her zamanki gibi sendeledi ve dengesini kaybetti. Elleriyle tuttuğu ayak bileğini bırakmadan **KURBAĞA GİBİ ÖYLECE YERE SERİLDİ.**

Ali kendini tutamadı ve kıkırdamaya başladı.

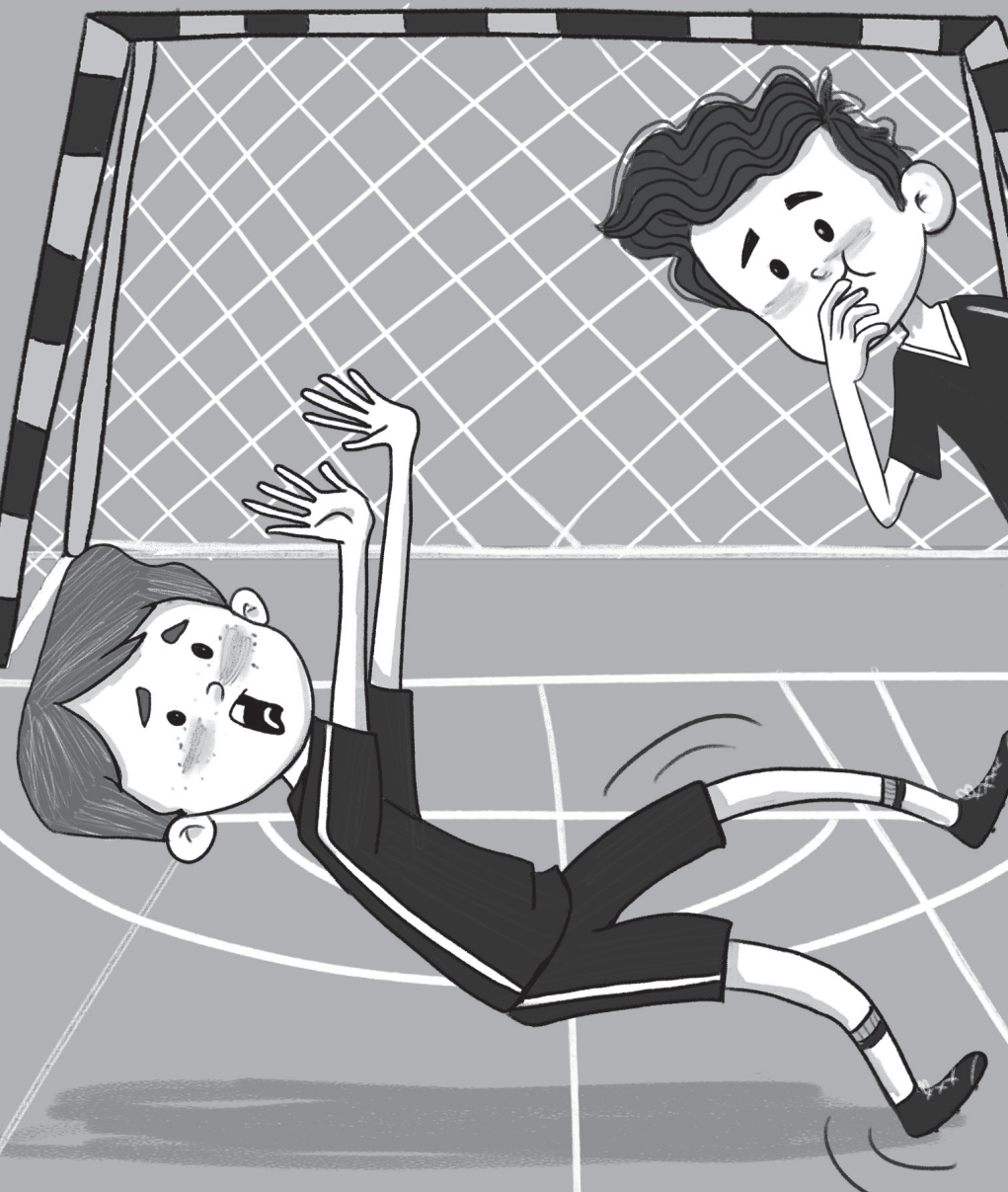
“Ayaklarını geriye doğru çekmeyi bir beceremedin gitti. Kaç kez yere yapıştın Deniz, ben sayamadım artık. Yerleri süpürmek bu kadar hoşuna gidiyorsa söyleyelim Nimet ablaya da spor salonunu temizlemesin. Deniz senin yerine hallediyor diyelim, ha ne dersin?” dedi gülerek.

Deniz de “Düşüğümü gören var mı acaba?” diye içinden geçirdi ve çaktırmadan sağa sola bakınıp yerden kalktı. Kızaran avuç içiyle usulca dizlerine bulaşan tozları çırpı. Ali bu konuda gerçekten haklıydı. Deniz’in en sevmediği şey bacak esnetme hareketiydi. Bu harekette çok zorlanıyordu ama bu sefer **PES ETMEMEKTE KARARLIYDI.**

“Zaten senin diline düştüysen kimsenin görmesine de gerek yok ki Alicim! Aaa, pardon ayaklı gazete diyecektim” dedi Deniz ve kendisi de hâline gülmeye başladı.

Ali, “Neyse, sen dua et deniz kenarında değiliz. Yoksa hooooo cumhurlop çoktan suyun dibini boylamıştın” dedi.

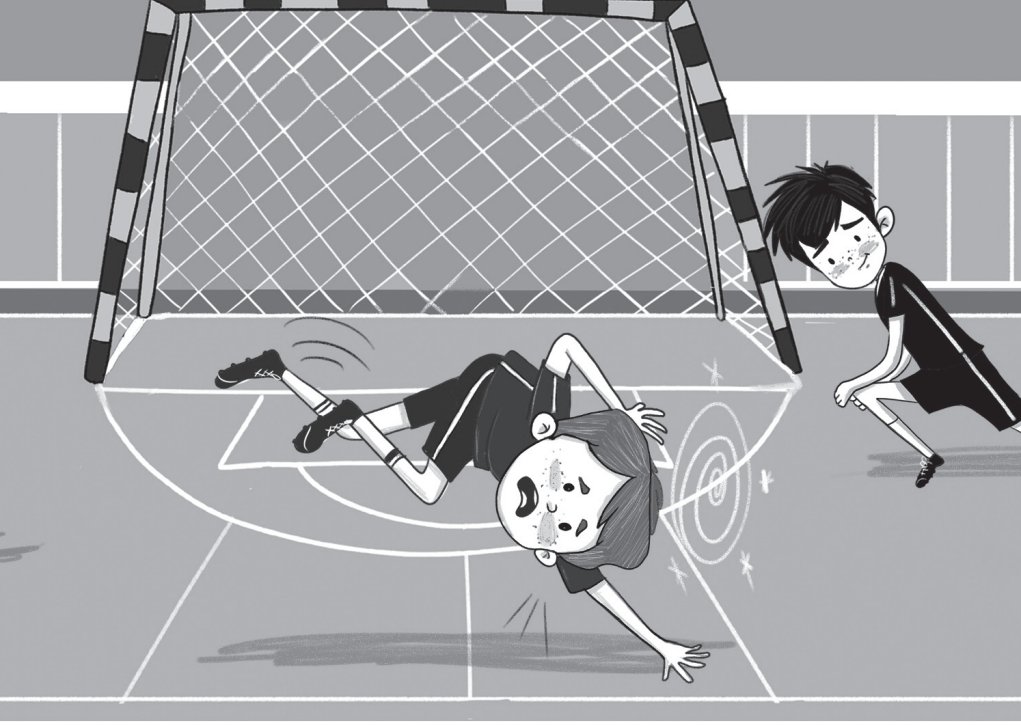

Çocuklar bir yandan ısınma ve esneme hareketlerini yapmaya çalışırken bir yandan da **KENDİ ARALARINDA GÜLÜŞÜYORLARDI.**

Deniz, “Ayakları geriye doğru çekmek de bir şey mi? Ben istesem belime değil kafama kadar bile kaldırırm ayaklarımı” dedi ve bir hamleyle ayağını tutarak balerin gibi omzuna değdirmeye çalıştı.

Ama bu sefer de başarılı olamadı ve çimlerin üzerinde oynayan yavru pandalar gibi yerde yuvarlanmaya başladı.

Ali kocaman bir **KAHKAHA PATLATTI.**

“EVET, ANLADIM,” dedi tüm muzipliğiyle. “İstersen yaparsın ama bugün içinden gelmiyor belli ki!”

**Boşuna zorlama istersen Deniz.
Yoksa bu gidişle fena hâlde
sakatlanacaksın ve sezonu
erkenden kapatacaksın.”**

Çocuklar tüm gayretleriyle ısınma hareketlerine devam ediyorlardı. Bir maç doksan dakikaydı ama bu doksan dakikanın gerisinde günleri hatta haftaları bulan **BÜYÜK EMEK VE HAZIRLIKLAR VARDI.** Çocuklar da antrenörlerinin sayesinde bu durumun farkındalardı. Bu yüzden hazırlıklarına çok büyük özen gösteriyorlardı.

Hatta teneffüs aralarında bile okulun bahçesinde top oynarlardı. İçlerinden eve yürüyerek gidenler, yol boyu sağlı sollu paslaşarak eve varırdı. Poşetlerinde **HİÇ YANLARINDAN AYIRMADIKLARI TOPLARI** olurdu.

**Çünkü onlar için
futhol oynamanın asla
yeri ve zamanı yoktu.**

Arada **YORULANLAR DA OLUYORDU** tabii. Tıpkı bugün olduğu gibi. Emre, kalenin arkasına geçip

oturmuş, ısınmak yerine arkadaşlarını izliyordu. Toprak ise hareketleri bitmeden tribüne geçmişti. Antrenman sırasında esnemeyi aksatan çocukları görünce Mehmet Öğretmen:

“Hayırdır çocuklar? Bu kadar çabuk mu yoruldunuz? Emek olmadan yemek olur mu hiç? Hadi bakalım! Yorulmak yok. O minik ayaklarınız nasıl böyle güçlendi sanıyorsunuz? Biliyorum şu an hepiniz topları ağlara göndermek için can atıyorsunuz. Futbol öncelikle **SABIR İŞİDİR**. Belki ileride aranızdan dünyaca ünlü futbolcular çıkacak. O zaman sizden küçüklere anlatacak bir hikâyeniz olsun.”

Konuşmasına devam etti:

“Çok yorulduğunuzda aklınıza bebekler gelsin! Onlar için bırakın koşmayı emeklemek bile çok zordur. Siz hiç onların **PES ETTİKLERİNİ GÖRDÜNÜZ MÜ?** Düşerler, hiç düşmemiş gibi yeniden denerler ve ne kadar uzun sürerse sürsün çabalarının karşılığını da alırlar. Sonra bir bakarlar ki emekledikleri günler geride kalmış, paytak paytak yürümeye başlamışlar. Sonra da bırakın yürümeyi tazı gibi koşarlar da artık kimse onları durduramaz. Yürümeyi öğrenen hangi bebek emeklemeye devam eder ki? Hiçbiri!

**Sizler de şimdi emekliyor
olabilirsiniz ama ileride sizi de
kimse tutamayacak. Emin olun
ve kendinize inanın!”**

KASLAR SAKIZ GİBİ

Öğretmenlerinin konuşmaları çocukları inanılmaz hırslandırıyordu. Bunu bilen Mehmet Öğretmen de bir yandan ısınan çocukların aralarında gezinirken, bir yandan da sohbetiyle onları motive ediyordu. Mehmet Öğretmen, sonra durdu,

“Hepimizin kasları **SAKIZ GİBİ ESNEYİĞİNE GÖRE** terimiz soğumadan topların başına geçelim mi çocuklar?” dedi.

Bunu duyan çocukların yüzlerinde güller açtı. Yerlerinden kanguru gibi zıpladılar. Çocuklar sahada futbol oynarlarken sanki **KANATLARI VARMIŞÇASINA** uçuyorlardı. Onların ayaklarını yerden kesen şey aslında mutluluktur.

**Futbolu görev gibi değil
gerçekten severek oynadıkları
her hâllerinden belliydi.**

Çocuklar ikişerli gruplar hâlinde dizildiler. Bir müddet kendi aralarında paslaştılar, sonrasında ise topu sürerek kaleye doğru ilerlediler ve **ŞUT ÇEKMEYE BAŞ-LADILAR.**

Her golde biraz daha gururlanan Mehmet Öğretmen güvercin gibi göğsünü kabartarak,

“İşte böyle! **FUTBOL TAKIM İŞİDİR.** Haydi gençler! Harikasınız!” diye çocukları coşturuyordu. Mehmet Öğretmen’in sözleriyle gaza gelen çocuklar da roket gibi fırlayıp topu ağlara gönderiyorlardı.

Kaleye şut çekmek isteyen Deniz’in topları her defasında cama doğru gidiyordu. Deniz ise şut çektikten sonra öğretmenine değil Ali’nin gözüne bakıyordu. Çünkü